

TARUPETTAI

KARULA RAHVUSPARGI INFOLEHT nr. 12

sügis 2002

Ehituskoolitusel osalejad ökoloogilisi värve katsetamas

Jaan Vali fotod

EHITUSKOOLITUS

5.-6.septembril Karula rahvuspargis toimunud ökoloogilise ehituse koolituspäevad tõid kokku üle 20 huvilise kogu Eestist.

Olen üks nendest, kel jäänud päranduseks vanad, parandamist vajavad taluhooned. Meie koolitus haaras mitmeid vajaminevaid küsimusi ehitusest, mida teadsid küll meie eelnevad põlvkonnad, kuid mitte meie. Nagu: hoone paiknemine maastikul ja ilmakaarte suhtes, rajamis põhimõtetest, ökoloogiline ehitusmaterjal – savi, ökoloogilise värvi valmistamine ja kasutamine. Päev algas õppefilmiga ja pärast seda oli nähtu praktiline teostus. Osalejaile tutvustati savi kvaliteedi määramist, savi-kergploki tegemist, saviga krohvimist, ajahambast puretud savihoone uuendamist. Soovijad said õpitut praktiliselt rakendada.

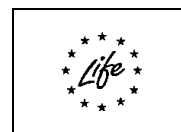
Teise päeva teemaks olid ökoloogilised värvid. Õppisime neid valmistama ja pinnale kandma.

Informatsioonilised õppepäevad läksid igati korda. Julgen öelda kõigi osalejate nimel aitäh õppepäevade organiseerijatele ja läbiviijatele.

Hele Vaher,
koolitusel osalenu

Koolituse juhataja Marek Strandberg vana saviehitise paikamist näitamas

VIIS KÜSIMUST LIFE PROJEKTIST

Juba varem on paljud rahvusparki elanikud kindlasti kuulnud projektist, mis tuleb ja tuleb aga kohale ei jõua. Nüüdseks on leping Karula Rahvusparki ja Euroopa Komisjoni vahel allkirjastatud ja esimene rahagi siia jõudnud - reaalsed tööd saavad alata. Esimene märk selles suunas on kasvõi kuulutus, et rahvuspark otsib projekti ajaks oma kollektiivi juurde töölist, kes sae ja traktori abil töö tegelikult ära teeb.

1. Kui kaua see projekt kestab?

Projekti tegevus algas juba 2001 aasta sügisel, ka ekskursioon Matsalu Looduskaitsealale toimus selle raames ja hüvanguks. Projekti kavandatud tegevus peab olema lõpetatud 2004. aasta detsembriks.

2. Milline on projekti eesmärk?

Eesmärgi võiks lühidalt kokku võtta järgmiste märklausetega: kergendada talupidajatel üleminekut piimakarjalt lihakarjale, valmistada rahvusparki külastajate suunamiseks ja hajutamiseks sellisel viisil, et inimene ei hakkaks õrnu looduskaitsealade hävitama kasutades samal ajal ära kohalikku turismipotentsiaali ja soodustades loodussõbraliku ja loodusõpetliku turismimajanduse arengut, parandada rukkiräätse ja väike-konnakotka elu ja pesitsustingimusi, taastada ja säilitada maastikuliselt väärtuslikke rohumaid ning looduslikke niite.

3. Kui suur on projekti eelarve?

Projekti kogumaksumuseks on planeeritud 4 miljonit krooni, millest 1 miljon on eesti raha ja 3 miljonit tuleb Euroopa Liidu LIFE programmist.

4. Mida tehakse projekti eesmärkide saavutamiseks?

Ostetakse loomi (eesti tõugu hobused, lihaveised, lambad), kes antakse talupidajatele karja suurendamiseks. Vajadusel ostetakse ka elektrikarjuseid karjamaade piiramiseks. Taastatakse võsastunud maastikke ja hooldatakse praegu hooldamata niite ning rohumaid kokku umbes 350-l hektaril, selleks ostetakse traktor koos niitmistehnikaga, saag, võsasaag jne. Rajatakse jalgrattarada marsruudil Ähijärve- Veetka- Sora- Rebasemõisa- Kolski- Ähijärve. Kaardistatakse 3 matkarada. Ehitatakse välja 3 laagripaika: Mähkli järve äärde, Rebase järve äärde ja Tornimäele. Antakse välja trükised maaomanikele, mis tutvustavad maaomandil asuvaid loodusväärtusi ja antakse soovitusi nende säilimise tagamiseks. Tehakse õppefilm Karula loodusest ja inimestest.

5. Milline on projekti ajakava?

Projekt sisaldab palju tegevusi, mis tuleb ellu viia ja kõiki neid üles lugeda võtaks liialt palju leheruumi. Üritan igas infolehes järgneval perioodil toimuvad üritused esile tuua ja eelmisest perioodist ka aru anda. Siinkohal tooksin esile ainult **oktoobris-novembris 2002 kavandatava koosoleku ja õppepäeva** rahvusparki elanikele. Koosoleku käigus tutvustame projekti lähemalt, võtame vastu taotlusi nendelt, kes on huvitatud loomade saamisest. Õppepäevale oleme planeerinud kutsuda esindaja Põllumajandusministeeriumist, kes tutvustab oma süsteemi toetusi talupidajatele-SAPARD jt. Kuulutuse koosoleku toimumise täpsete kuupäevade ja sisuga paneme ülesse käidavamatesse kohtadesse rahvusparkis.

René Freiberg
LIFE projektijuht

RAHVUSPARGI KAITSE-EESKIRI ON TÄIENDAMISEL

Rahvusparki esimese kaitse-eeskirja loomisest on möödunud 10 aastat. Vahepeal on toimunud mitmeid olulisi muutusi: muutunud on maa omandisuhted, läbi on viidud mitmeid uusi teadusinventuure ja uurimusi, rahvusparki töötajad on saanud pikaajalise kogemuse kaitseala kaitse korraldamisel. Lisaks on koostamisel uus looduskaitseala. Neist tulenevalt on vaja vanasse kaitse-eeskirja sisse viia olulisi täiendusi. Täienduste tegemisel vaadatakse muuhulgas läbi mitmete spetsialistide ettepanekud rahvusparki välispiiri muutmise osas ja tehakse ümber nii võõndipiire kui nende kaitsekorra ranguse astet. Näiteks liidetakse parkiga vahetult kaitseala piiri taga olev musta-toonekure pesapaik, Lauksilla ja Tiidu talukohad viiakse leebema režiimiga piiranguvööndisse, paljud omanike poolt vahetusse antud metsaosad liidetakse rangema sihtkaitsevööndiga jne.

Uue kaitse-eeskirja koostamiseks on loodud töörühm, kus Karula rahvusparki administratsiooni esindavad direktor Pille Tomson, teadusspetsialist Kaili Preisman ja LIFE'i projekti juht Rene Freiberg, planeeringuspetsialist Henno Peegel ja metsaspetsialist Rainer Kuuba. Eestimaa Looduse Fondist osalevad töörühmas looduskaitse spetsialist Eerik Leibak ja projekti koordinaator Kärg Kama. Töörühma töö algas juba juunis, projekti esimene etapp lõppeb detsembris.

Hetkel on käsil tsoneeringu muutmine ja täpsustamine, viimaste lahtiste küsimuste lahendamine välispiiri muudatustes ning läbirääkimised Metsakorralduskeskusega uute kvartalipiiride loomiseks, mis jälgiksid võõndipiiride loogikat.

Projekti teisel etapil jätkuvad läbirääkimised maa omanike ja haldjatega, täpsustatakse seaduseandluse muutumisest tulenevalt kaitse-eeskirja sõnastust ning tellitakse projektile eksperdi arvamusi.

Uue kaitse-eeskirja tegemisel lähtutakse põhimõttest, et see võiks toimida oluliste muudatusteta järgmise 50 aasta jooksul.

Kärg Kama,
kaitse-eeskirja projekti koordinaator

HARULDASI LOOMA- JA LINNULIIKE KARULAS

Eestis pesitsevatest kakkudest kuulub ainult kassikakk 2. kategooria kaitsealuste liikide hulka ja teda on kohatud ka Karulas.

Kassikakk on suur kehakas lind. Ta ei ole mitte ainult meie, vaid ka Euroopa suurim kakuline. Vanalinnu keha üldpikkus on alati tugevalt üle poole meetri ja see tundub rohmaka ja massiivsena. Kassikaku sulgedes vahelduvad pruunid, valged ja kollased vöödid, mistõttu tema keha üldvärvus on määrdunud kollakaspruun. Ainsaks heledamaks kehapiirkonnaks on kurgualune. See on ka mõistetav, sest heledamad laigud teeksid kassikaku saakloomadele paremini nähtavaks. Pealagi ja selg on üldtoonist tumedamad, seal domineerib pruun. Kassikaku suured punased silmad on ümbritsetud hallikaspruuni sulestikuga ning nende vahelt paistab välja tugev massiivne must kõver nokk. Kaku peas on omapärased suliskõrvad – pikematest sulgedest moodustunud kõrvjad tutid. Istuva kassikaku keha alt paistavad tugevad konksjad küüned, kummalgi pool kaks. Jalad on paksult sulgedega kaetud, mistõttu on neid raske kehast eristada.

Kassikakk on aktiivne hämarikus ja öösel. Päeval peitub tihedates tihnikutes või okaspuude võrades. Lend on hääletu. Lennul vaheldub liuglend aeglase sõudelennuga.

Kassikakk on võimas kiskja, mistõttu temaga peavad arvestama ka keskmise suurusega kiskjad imetajad. Näiteks kassist jagusaamine ei ole talle mingi probleem. Ehk on ta ka selletõttu endale sellise nime saanud. Põhiliselt toitub ta suurematest ja väiksematest närilistest, jänestest, kärplasetest ja isegi väiksem rebane peab tema eest varju pugema. Lindudest võivad kassikaku eest end muretult tunda vaid meri-, kalju- ja suur-konnakotkas, see-eest on kalakotkas tema menüüs esinenud. Et kassikakk toidu valikuga pead murdma ei pea, võib ta lubada endale sellist luksust, et valib keda ellu jätta, keda maha murda.

Eestis on kassikakk väikesearvuline, paiguti levinud haudelind. Eelistab okasmetsi, Lääne-Eestis pesitseb ka puisniitudel. 70-ndatel aastatel loendati Eestis ainult 100-120 paari. Praeguseks on arvukus mõnevõrra tõusnud. Pesa enamasti maapinnal, vähese vooderdusega. Kurnas tavaliselt 2-3 muna. Emaslind alustab haudumist kohe peale esimese muna munemist ja haudumise ajal muneb viie kuni seitsmepäevase vahega teise ja kolmanda, vahel harva ka neljanda muna. See on tingitud sellest, et vanematel oleks raske toita kõiki poegi korraga. Kassikakk toidab oma poegi justkui osade kaupa. Emalind haub vaid algul. Kui munadest kooruvad esimesed pojad, lendab ta koos isaga jahile. Hiljem munetud muna soojendavad vanemad pojad, emalind haub neid ainult vahetevahel. Kui nooremad pojad välja tulevad, kaitsevad neid vanemad pojad ja peletavad pesa juurest eemale väiksemaid vaenlasi. Kui aga juhtub väga halb aasta olema ja vanemad ei jõua oma poegi toita, võivad vanemad pojad ka nooremad nahka pista. Sellist kannibalismi nimetatakse arvukuse isereguleerimiseks ja on liigi säilimisele vaieldamatult kasulik. Ohvriks toodud nooremad pojad päästavad ju vanemad kõige halvemast.

Aastasadu on kakkudel olnud oluline koht paljude rahvaste mütoloogias. Vähestest elusolenditest on teada nii palju erinevaid ja vastandlike uskumusi. Kõiki kakkusid sealhulgas ka kassikaku on vanarahvas nimetanud lihtsalt öökullideks. Kakkudega seotud ended kõnelevad ilmast, surmast, sündidest ja haigustest. Halvaks endeks peeti kui kakk hakkas koju käima ja eriti hull oli asi siis, kui ta tegi seejuures lapse nutuga sarnanevaid häälotsusi.

Kasutatud kirjandus:

Programm "Eesti selgroogsed"

Karula Rahvusparki kaitsekorralduskava

Eesti linnuAtlas

Euroopa linnud

Eesti lindude välimääräja

Mati Urbanik, järelvalvetöötaja

KÜLASTATAVUS SUVEHOOAJAL 2002

Karula Rahvusparki Ähijärve külastuskeskus on avatud suviti iga päev mai algusest oktoobri keskpaigani. Keskusest saavad külastajad küsida infot Karula rahvusparki kohta ning kaasa saada temaatilisi voldikuid.

Karula rahvusparki ei külasta mitte ainult eestlased vaid ka välismaalased. 31.augusti seisuga oli rahvusparki külastanud 88 välismaalast. See on tore, et ka võõrmaalased meie kaunist ja säilinud loodust hindavad.

Kolme kuuga kokku külastas keskust üle 2200 inimese. Kõige külalisterohkem kuu oli juuli 965 inimesega. Mai ja juunikuu enamuse külastajatest moodustasid õpilasekursioonid.

Usun, et rahvusparkis oleks rohkemgi külastajaid käinud, sest ilmad võimaldasid huvitavaid loodusreise ette võtta, aga kahjuks hirmutavad siiatoovad kruusateed paljusid potentsiaalseid külastajaid. Isiklikult loodan, et olukord paraneb järgmiste aastatega ja külastatavus suureneb. Meil on siin kaunis loodus, mis kutsub ennast avastama. Olgu see siis saladuslik Ähijärv, võimsad metsamassiivid, Kaika kuplistik või isegi haruldased looma- ja linnuliigid.

Mari Osvin, infopunkti töötaja

Metsamoori Mesila peremees Mati Urbanik lastele mesilaste tegevust tutvustamas

KEVADEST SÜGISENI METSAMOORI PEREPARGIS

2002. aasta suveks on Metsamoori Pereparki liitunud kümme ettevõtjat. Lisaks Mesilale, Pagarikojale, Suitsusaunakojale, Kaanikojale, Metsamoori Kodule, Marjamaale, on meiega ühinenud veel Hobukoda: Liliani ja Rene Freibergi Ala- Mähkli talu, Maasikamaa: Merike ja Silver Tsimmeri Oru talu, Nukumamma Koidu Lainevee Lüllemäelt.

Metsamoori Aed on läbi teinud muutused ja Ränna talus saab alates kevadest koos Jüriga uurida metsa võluseid ja kohaliku ajaloo huvitavaid seiksid. Mets on täis avastamisväärsust ja silmaga kohe tabamatut. Jüri Drenkhan suudab põnevalt ja atraktiivselt seletada huvilistele metsaelu, põimides jutu sekka lugusid külaajaloost.

Selle suve uueks ja edukaks ettevõtmiseks oli Metsamoori Toidutare. Ene ja Aivar Osvini ning Malle Pihti koostöös said suvel külastajad einestada ja suupärast osta Pagarikojas sisse seatud väikeses välieinelas. Seal sai osta ka Metsamoori Pereparki talude tooteid ja meeneid. Külastajaid käis päris tihedalt, mis õigustab ka järgmisel aastal Toidutaret pidada. Isegi augustis, kus toidutare

juba suletud oli, tundsid paljud külastajad toidutarest puudust.

Metsamoori Perepargi talud soovivad ennast edasi arendada, uuendused ja huvitavad ideed on alati teretulnud ja enamuses ka kasutust leidnud.

Lisaks kevadistele ja suvistele retkedele, toimus sellel suvel Metsamoori Perepargis veel mitu ettevõtmist. Integratsiooni programmi raames viidi läbi projekt „Pereõpe Metsamoori Perepargis“, mille raames said Kaika kandi kuue talu (Maseri, Veski, Suure-Sõõru, Astra, Tuhka, Oru) külalislahkes peres eesti keelt õppida 13 venekeelset last Ida-Virumaalt. Lisaks peredes viibimisele ja perede poolt pakutava tegevuse oli vene lastel võimalus külastada ja osaleda kõigi Metsamoori Perepargi talude huvitegevustes, võtta osa puu- ja taimenikerduspäevadest ning maalilaagrist. Jõhvi Gümnaasiumi lapsed jäid siin veedetud kahe suvenädalaga väga rahule ja veensid peresid ja oma vanemaid ka järgmisel aastal Pereõppe programmis osalema. Vene laste vanemad kutsusid eesti peresid aga endale külla, tahtes meile tutvustada oma maakonda ja selle eripära - kaevandusi. Loodetavasti saab see külastuskäik üsna pea teoks.

Lisaks vene lastele said Metsamoori Perepargis huvitavalt ja elamuslikult puhkust veeta ka Eesti Tsüstilise Fibroosi Selts ja 24 last Eesti erinevatest paikadest. Ka neile tundus siin veedetud aeg erilise ja põnevana. Seda tõendavad arvukad kirjad, kaardid ja vastamata jäänud küsimused, mis saabuvad siia maani nii e-posti kui tavaposti teel. Hiljuti saabus ühe Tallinnas elava tüdruku ema kiri, kes teatab, et tema lapse elus on toimunud suured muudatused: nimelt teatanud tüdruk, et tema läheb kindlasti maale elama ja hakkab tegema „Metsamoori perepargi asju“. Selle tõenduseks korjab tüdruk igal võimalusel ravimtaimi ja juurikaid ning keedab oma perele nendest teed ja rohtusid.

Tuhka talus toimus aga Karula rahvuspargi korraldatud maalilaager, kus sai talumiljööös kunstnike käe all maalimist õppida. Valminud töödest seati üles näitus Tuhka aida seinale.

Selle suve erilisemad retked tehti „tsiklimeestele“, kes sõitsid kohale uunikum-mootorratastega, kurtidele ja puuetega lastele.

Sellel aastal on Metsamoori Pereparki külastanud ligi 6000 inimest, kuid talvine hooaeg on veel ees. Loodame, et oleme suutnud külalistele unustamatu elamuse ja suutnud neid mõtlema panna sügavamalt inimese ja looduse koosõla üle.

Novembrikuus peab valmima ka KIKi toetusel õppefilm Metsamoori Perepargist, milles tutvustatakse loodusega suhtlemist ja looduslähedast elamisviisi „Metsamoori Perepargi moel“.

Tegemisel on ka õpperaamat Metsamoori Perepargist. See peaks ilmuma järgmisel aastal.

November on pime ja kõle kuu looduses, siis on aega mõelda hingedele meie ümber. See on järelemõtlemise aeg. 2.novembril algusega 19.00 toimub Veetka talus Hingede Öö Rännak. See üritus toimub Võrumaa Turismiliidu üritustesarja „Rahvakalendritähtpäevad Võrumaa taludes“ raames. See on vaikne, kuid emotsionaalne üritus, mille käigus tabavad osalejaid mitmed ootamatused, mis peaksid meenutama hinge olemasolu meie sees ja ümber. Selle ürituse idee on „juhtub see, mis juhtub“. Kõik, kes soovivad sellel üritusel osaleda, riietuvad soojalt, sest tegevus toimub väljas. Lisaks tuleb osalejatel lunastada hingemärsike 50 krooni eest. Kogunemine 18.30-19.00. Rännak algab täpselt täistunnil. Kindlasti ootame etteregistreerimist enne 31.oktoobrit Irje Karjuse telefonil 05060535 või Võru I-punkti telefonil 21881.

Irje Karjus

FOLKLOORIPRAKTIKAST KARULAS

Augustis võis Karula külavaheteedel näha kummalist liikumist: noored inimesed kõndisid lõbusalt talust tallu ja tüütasid elanikke pealtnäha veidrate küsimusega nende lapsepõlve, kohalike legendide, uskumuste, unenägude ja palju muu kohta. Tegemist oli Tartu Ülikooli Rahvaluule Õppetooli igaaastase välipraktikaga, mille käigus tudengid korjavad igal suvel ühes Eestimaa kihelkonnas folkloori.

Praktika toimus sel aastal just Karula kihelkonnas ja 12 päeva jooksul külastasid kümnekond tudengit talusid nii rahvuspargi territooriumil kui ka sellest väljapool. Minidiski-salvestajatega varustatult küsitleti kohalikke elanikke kõige osas, mis puudutab rahvaluulet. Tudengeid huvitasid

vanavanemalt kuulnud iidsed jutud nii peidetud varandusest, matusekohtadest kui ussikuningast. Aga samuti ka tänapäeva folkloor: anekdoodid, lorilaulud, lood UFOdest jms. Eelkõige pööriti Karulas tähelepanu just kohamuistenditele ja perepärimusele, et võimalikult palju talletada selle omapärase koha spetsiifilist kultuuripärandit.

Kogujad said uskumatult palju teada Karula tähelepanuväärsetest kohtadest, kohanimede päritolust, kunagistest ravitsejatest, kuulsatest külaelanikest, nendega seotud naljadest ning talude ajaloost. Noori hämmastas just vanade inimeste elujõulisus ja laialdased teadmised oma kodukandist. Kui alguses ehk kõheldigi oma teadmistes, siis hiljem jätkus huvitavat juttu tundideks.

Hetkel tegelevad tudengid väärtusliku materjali korrastamisega, mis siis CD-dele salvestatuna säilitatakse Eesti Rahvaluule Arhiivis.

Kärg Kama, tudeng

AASTA KÖÖDRE TURISMITALUS

Karula rahvuspargi siiani ainus tunnustatud turismitalu asub Kaika külas.

Alustus

Aime ja Mati Valdek said Köödre talu omanikeks 20 aastat tagasi, kui Aime vanaonu naine talu neile pärandas sooviga, et talu ikka omadesse kätte läheks. Maja oli armetus olukorras, katus paistis läbi, elektrit polnud. Väheviisi hakati talukohta taastama: ise veeti elektriliinid, tehti korda taluni viiv tee, vahetati katus, koristati õue peal olnud risuhunnikud.

Turismiga hakati tegelema tänu vallale. Nimelt pakkus vald neile majutada Antsla kooli külalisi – õpetajaid Soomest ja mujalt. Mitmed toonastest külastajaist on siiani püsiklientideks jäänud.

Alustati nelja voodikohaga, toad olid läbikäidavad. 1997.aastal alustati suurte ümberkorraldustega – sissekäik toodi üle maja õuepoolsele küljele, ehitati sealt ülakorrusele viiv trepp ning teisele korrusele eraldi sissekäiguga toad ning avar saal-koridor. Prooviti kasutada ka abitööjõudu, ent leiti, et kindlam ja tulemuslikum on siiski ise teha. Kahetseti vaid seda, et omal ajal ei saanud majale peale laudisvoodrit ega leitud sindlikatuse meistrit.

Materiaalset toetust pole saanud mujalt kui omaenese lastelt. Viimasel ajal on suureks abiks olnud rahvuspargi poolt saadav maahooldustoetus, lisaks võsa raiumisel saadavale küttepuule võidab ümbrus. Ümbrus on siin tõesti kena, muru pügamise eest aitavad hoolitseda muuhulgas 26 lammast.

Lambaid on peetud juba aastaid, seda peaausjalikult perenaise käsitöölembuse pärast. Saadud villast kootud sussid antakse igale külastajale tulles jalga, villase lõngaga ristpistes tikitud pildid kaunistavad seinu. Eelolevat talvegi oodatakse just seepärast, et suvisele traavimisele vahelduseks ka pisut näputööd teha.

Tööjaotus

Turism on ühine huvi, see seob peret. Mõlemal on välja kujunenud oma kindel roll: külalised võtab vastu ja nendega tegeleb põhiliselt peremees, perenaise tööks on toiduvalmistamine ja koristamine. Silma torkab hulgaliselt vana mööblit, kõik hoolega restaureeritud.

(Püsi)kliendid

Laul on külalisteraamat, seal on palju põnevaid sissekandeid. "Raamatut sirvides tulevad inimesed kohe silme ette", elavneb Aime. "Suur osa külastajaid saabubki meie püsiklientidelt saadud info tulemusena. Seega on väga tähtis, et külastajad jääksid rahule. Inimesed tulevad siia väsitavast linnaelust puhkama, vaikust ja loodust nautima. Laseme neil siis puhata! Me ei suru ennast peale, anname võimaluse ringi vaadata."

Möödunud suve toredaks leiuks oli Saksa reisifirma, kes korraldab reise Eesti, Lätis ja Leedus. Selle esindajad viibisid Köödrel 2 päeva, proovisid ära kõik pakutavad teenused ning teatasid siis lõpuks, et esindavad reisifirmat ning soovivad koostöölepingut sõlmida. Võrumaalt valiti välja 2 turismitalu – üks neist Köödre.

Kasvatatud on küll pörssaid, küll maasikaid. Miljoneid ei tule ka siit. Turismiga tegeleme sellepärast, et meeldib! Hinnad peavad vastama teenusele, või olema pisut madalamad. Kõrghotelli hinda ikka küsida ei või!"

"Inimesed, tõuske püsti ja hakake tegema, siis läheb kõik hästi, ükskõik mis töö see poleks. Ei tasu tööst rääkida, tööd tuleb teha! Ei tasu võtta korraga liiga palju ette, teha vähem ent korralikult, hinge ja südamega. Suurim tänu turismitalu pidajale on see, kui külastajad on rahul."

küsitles Merike Tsimmer

KARULA HOIU ÜHINGU TEGEMISTEST 2002.a.

2002.a. praktiliste tegemistega alustati 13. aprillil talgutega Lajassaarel. Aidati taastada vana talukohta ning seejärel toimus ühingu üldkoosolek. Talgutel lõigati ja koondati võsa, põletati prahti ning koristati ümbrust. Üritusel osales 23 inimest. Koosolekul arutati 2001.a. tehtut ning kinnitati majandusaasta aruanne. Tehti plaane edaspidiseks, millega on võimalik kõigil tutvuda võttes ühendust KHÜ juhatusega.

Teine üritus toimus Ähijärvel 20 juulil. Ürituse raames korraldati käsitööpäev, mis hõlmas loenguid ja praktilist tegevust. Paralleelselt toimus Ähijärve lasteraja liivakasti rajamise talgud. Osalejaid 14. Öhtu lõppes simmaniga.

Talgute hooaja lõpetas Kaikamäe korrastustalgud, mis toimusid 31. augustil. Osalejaid 10. Talgute käigus lõigati ja koondati võsa. Aidati kaasa suusaraja rajamisele.

Koostöös kolme kaitsealaga (Alam-Pedja, Soomaa ja Karula) ja Soomaa Sõprade Seltsiga korraldati ühine arhitektuuri teemaline nõupäev mille teine osa tuleb veel sel aastal. Arutlusel oli hoonete hetkeseis kaitsealadel, võimalused nende kaitsmisel ning edasised plaanid.

Karula Hoiu Ühingu kontaktandmeid on võimalik saada võttes ühendust Karula RP-ga. Oodatud on kõigi huviliste ettepanekud ja mõtted edaspidise tegevuse kohta.

Henno Peegel, KHÜ juhatuse liige
051 67801

KARULA RAHVUSPARGIL ON UUS SPETSIALIST

Alles see oli, natuke rohkem kui aasta tagasi, kui Karula Rahvuspark sai omale uue teadusspetsialisti. Teadusspetsialist René Freiberg on siirdunud parematele marjamaadele ning tema asemel asub ametisse uus – seire- ja andmehõive spetsialist. Kes ta siis on?

Sündinud, kasvanud ja koolis olen käinud Tallinnas. Peale keskkooli lõpetamist siirdusin Tartusse bioloogiat õppima. Kitsamaks erialaks oli hüdrobioloogia. 2001. aastal lõpetasin ülikooli ja astusin magistratuuri, hetkel on see pooleli. Nüüd siis olen jõudnud siia, Karulasse. Kuna majaperemees olevat lahkelt lubanud mul oma aiast õunu korjata, kavatsen täna õunamoosi keetma hakata. Talvel on mõnus pannkoogiga süüa.

Kaunist sügist ja meeldivaid kohtumisi.

Kaili Preismann,
Karula Rahvuspargi seire- ja andmehõive spetsialist

INFORMATSIOON

Karula Rahvuspargi Ähijärve külastuskeskuse majutushoones on üles pandud NÄITUS suvel Tuhka talus toimunud maalilaagris “Looduse kunstiline kujutamine“ osalenud täiskasvanute õlimaalistest. Näitust saab vaadata avatud tööpäeviti kell 9-17.

Karula Rahvuspargi metsaspetsialist Rainer Kuuba võtab vastu teisipäeviti kell 10-16. Muul ajal kohtumiseks leppida eelnevalt kokku telefonil 051 757 61.

Karula Rahvuspargi maa- ja planeeringuspetsialist Henno Peegel võtab vastu teisipäeviti ja neljapäeviti kell 10-17.

KAASTÖID JÄRGMISESSE INFOLEHTE OOTAME KUNI 1.DETSEMBRINI k.a.

Karula Rahvuspargi kontor ja külastuskeskus on avatud tööpäeviti 9-17.

Aadress: Ähijärve küla, Antsla vald, 66405 Võrumaa.

Tel. (078) 28 350 ja 052 51 552. Faks (078) 28 350.

veebileht: www.karularahvuspark.ee

E-post: kiri@karularahvuspark.ee

Välja antud Sihtasutuse Keskkonnainvesteeringute Keskus toetusel